Universitätsbibliothek Paderborn

Verus Ecclesiasticus Vocationem suam cognoscendi Avidus, Eidemqve Correspondendi Studiosus

Mansi, Giuseppe

Francofurti ad Mœnum, 1693

Cap. IV. De castitate sacris ordinibus annexa, de qua Christus magnam habuit curam, eamque in quibusdam vestibus sacris insinuat Ecclesia

urn:nbn:de:hbz:466:1-38106

Visual Library

Caput Quartum.

De Caſtitate, Sacris Ordinibus propria & annexa, de qua Chriſtus magnam habuit curam, eamque in quibusdam veſtibus ſacris inſinuat Eccleſia.

CОntinentia non ſolum conveniens, ſed & ſummè neceſſaria eſt vocationi noſtræ, ideoque à Sacris Ordinibus plane eſt inſeparabilis, utpote in eorum ſuſceptione voto ſingulari implicitè Deo promiſſa: ut hanc perſuadeat neceſſitatem B. Petrus Damianus, hæc ad intentum noſtrum ſcribit: *Opuſc. 5. d g. Sac. c. 1.* *Ut Eccleſia Chriſti in ſua vigere munditia valeat, & obſcœno malè miniſtrantium conſortio non ſordeſcat, Sacerdotis vita ab immundi ſpiritus obſoleta luxuria immunis, & incorrupta ſervetur.* Juxta mentem hujus Beati Cardinalis, ut Eccleſia ſemper in ſuo maneat vigore, ut ſemper floreat, ſemper pulchrior appareat, ſingulariter opus eſt, indigetque virtute illa, neq; miniſtri ſacri, qui illius radices ſunt, inficiantur; etenim, quemadmodum dum videmus frondes, flores, fructus alicujus arboris, languere, marceſcere, ac exareſcere, vitium hoc ac defectum ſtatim

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

derivamus in radicem: *vidit arborem pal-*
tibus foliis marcidam, & intellexit ſtud-
Agricola, quia læſuram in radicibus haben-
eodem modo diſcurrere debemus, (inq-
ac ſubjungit Auctor operis imperfecti h-
38.) quod quando videmus diſſolutum, a-
gantem, immundum ac luxuriantem po-
lum, ac ex indicio hoc concludere infect-
eſſe loci illius Sacerdotium: *Ita quando vid-*
populum in vocat diſciplinatum, & irreligi-
ſine dubio cognoſce, quia ſacerdotium ejus
eſt ſanum. Ideo S. Bernardus *de Paſſ. Dom. c.*
caſtos. Medullam Eccleſiæ: *Quaſi Med-*
Eccleſiæ, ſunt virgines. Tanti fecit in Mi-
ſtris Eccleſiæ pudicitiam ac continenti-
Origenes, *Hom. 4. in Levit.* ut illi primatum-
buat inter virtutes reliquas omnes: *A-*
omnia Sacerdos, qui divinis aſſiſtit altari-
caſtitate debet accingi; ejuſdemque pl-
mentis ac opinionis eſt S. Thomas à Villan-
va, *Conc. de S. Aug.* digniſſimus Valenti-
Archi-Epiſcopus, dum poſt tot ſæcula ſente-
tiam illam calculo ſuo confirmavit, in qu-
dam ad Clerum ſuum habita concio-
Quid ſacerdote decentius, quam decor, & p-
ritas caſtitatis? Sit pius, ſit fervidus, ſit hum-
lis, ſit devotus, ſit quidquid vis, ſi non eſt c-
ſtus, nihil eſt: Verba ſanè, profunda med-

tatio

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tatione digniſſima. Sit licet Eccleſiaſticus Concionator celeberrimus ac zeloſiſſimus, convertat fervore ſuo, ſua facundia ac dictione plurimas animas, ſua diſtribuat inter pauperes, ſollicitè adminiſtret ſacramenta, gregi ſuo tam in ſpiritualibus quam temporalibus ſollicitè, ſedulòque ſuccurrat, ſit homo zelantiſſimus, ac ardentiſſimus amoris divini, ſit orationi deditus, *Sit quidquid vis, ſi non eſt caſtus, nihil eſt.* Habeat licet in gradu eminenti virtutes omnes, ſi illa ſola deficiat, dignus non eſt, qui nomen gerat Sacerdotis. Graviſſima quoque eſt ſententia illa Clementis Alexandrina, *Lib. 3. Strom.* quam oporteret, pro conſervanda puritate omnium Eccleſiaſticorum cordibus eſſe inſculptam: *Soli qui puram agunt vitam, veri ſunt Dei Sacerdotes.* Ex quo deduco illos omnes, qui non ſunt amantes puritatis, ſolum eſſe larvas, ac viva cadavera Sacerdotum. S. Joannes Chryſoſtomus libro tertio de Sacerdotio dum de virtute illa loquitur, inſinuat illam in nobis adeo debere eſſe illibatam, ac ſi eſſemus, etiam cum carne noſtra mortali, conſtituti in medio Choro puriſſimorum illorum ſpirituum Angelicorum, nec candorem ac munditiem noſtram minorem debere eſſe, aut cedere puritati illorum:

Ne-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Neceſſe eſt Sacerdotem ſic eſſe purum, in ipſis cœlis collocatus, inter cœleſtes illas tutes medius ſtaret; Et S. Hieronymus, *Epiſt. ad Tit. cap.* 1. qui auſteriſſimæ pœni tiæ remediis, inter innumerabiles confli aſſultus, & impugnationes virtutem immaculatam cuſtodivit, prout de ſe teſtatur, admonet nos, quanto zelo, ac ra illam procurare, ac conſervare debeam *Caſtitas propria, & ut ita dixerim, pud Sacerdotalis, ut non ſolum ab opere ſe imm do abſtineat, ſed etiam jactu oculi, & co tionis errore, mens Chriſti corpus conf ſit libera.* In quibus primis verbis obſe quod videatur ſanctus per phraſim illâ q velle diſtinguere inter ſacerdotalem puri & omnem aliam, ut intelligeremus ſacer tem non debere eſſe contentum commu ac ordinariâ pudicitiâ, quæ etiam de obſervari à laicis, ſed quod vi ſui ſtatus ac feſſionis teneatur ad puritatem quan rigoroſam ac exactiſſimam; nimis enim formis eſt omnis nævus in eo, qui conſe re, ac manibus contrectare debet virgine corpus illud de quo ſcriptum legimus: *C dor lucis æternæ.* *Sap. 7. v. 26.*

Porro, ad extimulandum nos ad co

nentiam, ſerviet etiam conſiderare immenſam curam ac ſollicitudinem quam demonſtravit Chriſtus pro eadem virtute. Dum volebat ille de cœlo deſcendere in terram, ſeque mortalitatis noſtræ veſtire ſpoliis, elegit pro ſua manſione uterum, non alicujus magnæ Principiſſæ, ſed virginis ſacratiſſimæ Mariæ, non quia ex ſanguine Regio, ſed quia, quanto pauperior erat in divitiis, tanto erat ditior ſuper omnes alias creaturas, in puritate; & ut nos, hujusmodi candori virginali aſſueſcamus, exigit à nobis, inquit B. Petrus Damianus, *Opuſc. 8. contr. Cler. in cont. diſ. 1. cap. 1.* quo idem illud corpus cum æquali puritate tractemus: *Quia Dominicum corpus in virginalis uteri templo coaluit, nunc etiam à miniſtris ſuis munditiam quærit:* Virgini Matri ſimilem omnino putatitium inter homines in terra elegit ſibi patrem, S. Joſephum. Natus in mundo, à prima ſua infantia, à nullo alio attrectari voluit ſacratiſſimũ ſuum corpuſculum, quam à mundiſſimis parentum ſuorum manibus: reclinatus in præſepio obſequia accepit à puriſſimis Angelicis ſpiritibus, qui exultabundi cunis adſtiterunt: Et ut S. Eccleſia genio illius ac inclinationi ſeſe accommodaret Natalitiis ipſius feſtis adjunxit aliorum trium, ſcilicet S. Ste-

S. Stephani, ſancti Joannis, ac SS. Innoc
tium feſtivitates, de quibus omnibus dic
teſt: *Virgines ſunt, & ſequuntur A*
quocumque ierit. Apoc. 15. v. 1. In vitæ ſuæ
ginta trium annorum decurſu permiſit
lumniari à quovis, injuriari ac traduc
nunquam in materia honeſtatis aut pur
ut ne quidem occulta ac aſtuta Phariſæ
ac ſcribarum malitia, quidquam unquam
perire potuerit hac in materia, quod c
ret, aut ſugillaret. Tolleravit inter in
ſuos familiares, contentiones, ambitione
credulitates, negationes, proditiones
nunquam ne umbram quidem impudic
Licet corpus ſuum miſerrimè fuerit pe
ſum, peſſimèque tractatum, ac quod
modo contritum à Judæis, omnino ta
voluit, ut poſt mortem mundiſſimo invol
retur linteamini, *Sindone munda*, ac in
numento aliquo novo reponeretur; e
ſce ergo omnibus præmiſſis, hanc de
conſequentiam B. Petrus Damianus. *ibid.*
Ep. 6. *A quibus nunc obſecro tractari vult*
pus ſuum, cum jam immenſus regnat in c
ſi mundis attingi manibus volebat in præſ
quantam corpori ſuo non vult adeſſe mu
tiam, jam in paternæ majeſtatis gloriam ſu
matus? Reflectamus, quod quotidie in m

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

pus noſtris habeamus Agnum illum immaculatum, quodque in græco *Agnus* idem ſit quod *caſtus*, ac proinde videamus, quanta ſit injuria, quam peccatum enorme, quod facimus cum impuris manibus, ac modo tam dedecente, tam infinitam puritatem pertractamus ac contingimus.

Nec deeſt hac in parte Eccleſia, quin ex ipſiſmet propriis Clericorum veſtibus, hanc illis inſinuet, ac quotidie præ oculis proponat virtutem. Solent Eccleſiaſtici nonnulli magis conſpicui portare pelles murinas, quas Armelinas vocant; nec absque myſterio præ reliquis aliis, ad ſacrum ritum, hæ electæ ſunt ſpecialiter pelles; eſt enim animal illud ipſiſſimum caſtitatis ac puritatis Symbolum, dum ita ſollicitum, ita amat, ita zelat ſuum candorem ac munditiem, ut dum à venatoribus inſectatur, nec absque inquinamento, antrum ſuum, ſordibus antea in introitu ab inſequentibus aſperſum, mavult incidere in manus venatoris ac vitam perdere, quam maculari; Hinc in emblemate quidam animal hoc depinxerat, hoc ſubjecto lemmate: *Malo mori, quam fœdari.* Tales deberent eſſe pudicitiæ ſuæ amatores Eccleſiaſtici, ut potius millies mortem ſufferant, quam puritatis ac caſtitatis ſuæ ſubeant decrementum,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tum. Præter hæc, candor lini, quie
in ſuperpelliceis, Albis, Rochettis, tob
corporalibus, purificatoriis, aliisque v
bus ſacris, nihil aliud indicat quam mo
puritatem ac vitæ candorem in miniſtr
illis utuntur, linum enim honeſtatem p
fert, juxta mentem Origenis, eſtque
ra caſtitatis, dum de illo ſcribit: Hom
Levit. *Formam tenet caſtitatis, quia or*
ni de terra educitur, & de terra editur,
nulla terræ admixtione concepta ſit. D
gulo etiam lineo, quo cum conſtringitu
ba, ita ſcripſit Beda: *Lib. 3. de Tab. c. 8.* T
cas habent Sacerdotes lineas, cum totum
pus candori caſtitatis dedicant; Balthe
nicas cingunt, cum eandem Caſtimoniam
gilantis mentis cuſtodia circumcingunt: A
gantur ergo tunicis lineis, ut caſtitatem h
ant, accingantur Baltheis, ne caſtitas r
ſit. Doctor Angelicus format unam ob
vationem non minus ingenioſam, quam
lem, cur ex præſcripto Eccleſiæ Corpo
fieri ac confici debeant ex puro lino, &
ex ulla alia materia, nobiliore licet ac pre
ſiore: Hiſce verbis autem pandit nobis
ſterium & inſignem moralem ſupped
doctrinam: *Opuſc. 58. c. 31. 1.* *In tribus,*
inducunt Corporale lineum ad candorem,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

telliguntur tria, quæ faciunt ad noſtram mundificationem; primò enim lavatur, ſecundò torquetur, tertiò exſiccatur; Sic qui ad ſuſcipiendum Dominum noſtrum mundus vult fieri, primò debet per aquam lachrymarum lavari, ſecundò per opera Pœnitentiæ torqueri, tertiò per fervorem amoris Dei à carnalium deſideriorum amore ſiccari. D. Thom. opuſc. 58. cap. 31. 1.

Caput Quintum.

Cleri incontinentia, & à Deo, & à ſacris Canonibus ſeveriſſimè punitur.

ITa lamentatur olim Deus per Prophetam ſuum Ezechielem de antiquæ legis Sacerdotibus: Cap. 22. v. 26. *Sacerdotes polluerunt ſanctuaria mea, id eſt per vita immunditiam,* explicat Hugo Cardinalis, *ibid.* idque ideo, prout dicit in eodem loco, quia, *Ecce ibi mulieres*, admittebant fragilem illum ſexum ad ſanctuaria: illud autem quod me rapit in ſtuporem eſt, quod dum ſol non maculet puritatem ſuæ lucis, licet radios ſuos emittat ad fœtidas cloacas, licet penetrent loca ſordidiſſima, nihilominus æternus ille Ju-